

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13954/2022
13.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., као правних следбеника сада покојног ВВ бившег из ..., чији је заједнички пуномоћник Татјана Хаџи Лазаревић, адвокат из ..., против тужене „Eurobanka“ АД Београд, чији је пуномоћник Светлана Анђелковић – Милошевић, адвокат из ..., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1887/21 од 23.03.2022. године, у седници већа одржаној 13.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиље изјављена против преиначујућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1887/21 од 23.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1959/19 од 19.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се извршење дозвољено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду Ив бр 102338/10 до 22.07.2010. године, и закључком о спровођењу извршења извршитеља Мирјане Димитријевић И Ив 14/2016 од 15.01.2016. године, прогласи недопуштеним на 1/2 дела непокретности – двособном стану број .. у Ул. ... број .., у Београду површине 53 м², грађевинске површине 56 м², на петом спрату, на катастарској парцели .., уписаном у лист непокретности број .. КО ..., на ком делу је пок. ВВ сувласник, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере којим је тражено да се ради обезбеђења потраживања сада пок. тужиоца ВВ забрани иселење и предаје непокретности – стана .., у згради број .. у улици ..., кат. парцела број .. уписана у ЛН ..КО ..., купцу „Бестер“ ДОО Београд која је одређена закључком јавног извршитеља ИИв 14/16 од 19.06.2017. године, а до правноснажног окончања тог спора. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 188.250,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1887/21 од 23.03.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П 1959/19

од 29.10.2020. године у ставу другом изреке и у овом делу жалба тужилаца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду П 1959/19 од 29.10.2020. године у ставу првом изреке, тако што је проглашено недопуштеним извршење дозвољено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду И бр 1020338/10 од 02.07.2010. године и закључком о спровођењу извршења извршитеља Мирјане Димитријевић ИИВ 14/2016 од 15.01.2016. године, на 1/2 дела непокретности, двособном стану број .. у улици ... број .. у Београду, површине 53 м², грађевинске површине 56 м², на петом спрату, на кат.парцели .., уписаном у лист непокретности број .. КО ..., на ком делу је пок. ВВ сувласник. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 1959/19 од 29.10.2020. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцима као правним следбеницима сада пок. ВВ накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 351.100,00 динара у року од 15 дана. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другостепеном степену у односу на преиначујући део, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Тужиоци су доставили одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором од 24.11.1981. године о удруживању средстава за обезбеђење стана радника закључених између ИШК РО Савремена администрација (чији је радник АА) и Центра за водоводну технику „Хитросанитас“ чији је радник сада пок. ВВ, удружена су средства ради решавања стамбених питања радника куповином стана површине 55 м², који се налази у насељу ..., у Београду стан број .. у улици ... број .. у Београду. АА је по основу уговора о откупу Ов број 7194/92 од 30.12.1992. године, стекла статус закупца. Иста је касније стан откупила и постала власник стана. Дана 14.03.2008. године, између тужене и АА као јемца закључен је уговор а на име тога што је тужена банка одобрила дужнику СТУР са пословним активностима – кафе бар „Пинокио“ ГГ кредит од 20.000 евра. Јемац је изјавио да је упознат са правима и обавезама дужника и преузео на себе обавезу да као јемац платац буде одговоран банци за обавезе означеног дужника. Назначени кредит није враћен а решењем о извршењу Првог основног суда у Београду ИВ 1020338/10 од 02.07.2010. године, на предлог извршног повериоца, овде тужене, одређено је извршење против извршног дужника АА, супруге пок. тужиоца ВВ а на основу веродостојне исправе – менице серијског броја .. и менице серијског броја .. ради наплате меничног износа од 3.457,209,10 динара са законском затезном каматом, наплате трошкова извршног поступка и то: пописом, проценом и продајом покретних ствари извршног дужника АА. Извршни поверилац, овде тужена, је дана 08.04.2013. године, поднела Првом основном суду у Београду предлог за промену средстава

извршења. Закључком о спровођењу извршења извршитеља Мирјане Димитријевић ИИв 14/16 од 15.01.2016. године, одређено је спровођење извршења одређено решењем о извршењу од 02.07.2010. године, на основу означених веродостојних исправа и то на двособном стану у Београду у улици ... број .. На место извршног дужника поред АА ступа и ББ, као извршни дужник јер исти 25.06.2014. године са својом мајком АА закључује уговор о поклону предметне непокретности. ВВ је као треће лице поднео приговор дана 10.12.2016. године, у коме је предложио да се извршење прогласи недопуштеним, с обзиром да је сувласник на 1/2 идеалног дела предметног стана а на основу стицања у браку са АА. Решењем Другог основног суда у Београду Ипи 20/16 од 17.03.2017. године, ВВ је као треће лице упућен да против извршног повериоца овде тужене покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење недопуштено. У листу непокретности број .. КО ..., као власник предметног стана била је уписана АА са обимом удела 1/1. Дана 30.06.2015. године, уписана је забележка да је поднет захтев за спровођење промене и да је као власник предметне непокретности ББ са истим обимом удела. Међутим, пресудом због пропуштања Другог основног суда у Београду П 98/15 од 04.05.2015. године, ставом првим изреке утврђено је да је уговор о поклону непокретности предметног стана оверен под Ов 33116/2014 дана 20.06.2014. године, пред Другим основним судом у Београду закључен између тужене АА као поклонодавцем и туженог ББ као поклонопримца (њеног сина) нема правно дејство према овде туженој банци у обиму потребним за намирење потраживања овде тужене а према АА у укупном износу од 3.457.209,10 динара са каматом као и трошкова извршења. ВВ је поднео тужбу и пресудом Другог основног суда у Београду П 360/16 од 09.03.2016. године, утврђено је да је ВВ по основу стицања у браку власник на 1/2 идеалног дела на предметном стану а што су тужени АА и ББ дужни да признају. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав и не производи правно дејство уговор о поклону закључен између тужене АА као поклонодавца и туженог ББ као поклонопримца који уговор је оверен код Другог основног суда у Београду дана 20.06.2014. године под Ов бр 3316/2014 у делу којим је располагао сувласничким уделом тужиоца од 1/2 идеалног дела на предметном стану. ВВ је преминуо у току овог поступка дана ...2020. године, а његов је правни следбеници – законски наследници су АА и ББ.

При овако утврђеном чињеничном стању применом члана 108. ЗИО, члана 63. Закона о државном премеу и катастру члана 166. став 2. Породичног закона, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев неоснован. Сматра да нису тужиоци доказали да је спорни стан заједничка својина пок. тужиоца ВВ и његове супруге по 1/2 идеалних делова. У овом случају не постоји евидентирана забележка о заједничкој својини а што је било неопходно у катастру непокретности извршити наведену забележку. По мишљењу првостепеног суда овде се ради о откупљеном стану из друштвене својине по нетржишним условима па члан породичног домаћинства не може стећи право сувласништва на том стану без обзира на евентуални допринос у стицању средствима којим је стан откупљен. Супруг тужиле АА, сада пок. ВВ био је упознат и прећутно се сагласио са закључењем уговора између ААи тужене а и сада пок. ВВ је био упознат са чињеницом постојања извршног поступка.

Другостепени суд, у погледу одлуке првостепеног суда о недопуштениости извршења, није прихватио дате правне разлоге налазећи да је тужбени захтев тужилаца у том делу основан. У прилог своје аргументације другостепени суд истиче да је стан откупљен у току трајања брака АА и њеног супруга ВВ. Имајући у виду да је стан откупљен под нетржишним условима по условима које прописује Закон о становању,

то јест да је откуп извршен по посебним условима које је прописао назначени закон, то се имају применити одредбе тог закона. У таквим случајевима и други брачни друг постаје сувласник откупљеног стана у једнакој квоти. Такав стан улази у режим имовине коју су супружници стекли радом у току трајања брачне заједнице као њихова заједничка имовина у смислу члана 171. Породичног закона. При томе, другостепени суд се позива и на одредбу члана 176. став 2. и члана 176. ПЗ. С тога се може сматрати да је ВВ био власник 1/2 стана. Сходном тим разлозима преиначена је првостепена пресуда и усвојен тужбени захтев тужилаца за недопустивост извршења на 1/2 стана.

По оцини Врховног суда, правилно је закључио другостепени суд да 1/2 стана не може бити предмет спорног извршења. Стан је откупљен за време трајања брачне заједнице АА и ВВ у складу са одредбама Закона о становању. Откуп је извршен по нетржишним условима и у таквом случају и као такав стан улази у режим заједничке имовине брачних другова. Пресуда Другог основног суда у Београду П 360/16 од 09.03.2016. године, којом је утврђено да је ВВ по основу стицања у браку сувласник на 1/2 идеалног дела спорног стана је практично верификовала правно стање које је проистекло из откупа стана у складу са условима прописаним Законом о становању. Из свега овога произилази да АА није власник целог стана (оставинско решење није донето да би се утврдило ко је наследник ВВ) те да та околност спречава извршење на 1/2 идеалног дела стана, што је другостепени суд правилно закључио. Стога се наводи из ревизије не могу прихватити као основани у том делу. Чињеница да је између АА и њеног сина ББ био закључен уговор о поклону, није од посебног значаја за решење ове правне ствари имајући у виду чињеницу да је у току поступка утврђено да је пресудом Другог основног суда у Београду утврђено да је уговор о поклону непокретности Ов 3316/2014 ништав и не производи правно дејство на 1/2 идеалног дела предметног стана и нема посебног утицаја на решење ове правне ствари.

Имајући у виду напред изнето а на основу чл. 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци под један.

Суд није досудио ни трошкове тужиоцима на име стручног састава одговора на ревизију налазећи да одговор није био неопходан.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић